

Ο ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ (ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ)
ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1991
ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

Άρθρο

1. Συνοπτικός τίτλος.

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

2. Ερμηνεία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ
ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ

3. Συγγένεια.
4. Βαθμός συγγένειας.
5. Αγχιστεία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
ΠΑΤΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ

6. Τεκμήριο καταγωγής από γάμο.
7. Σύγκρουση τεκμηρίου.
8. Προσβολή της πατρότητας.
9. Κρίσιμο διάστημα σύλληψης.
10. Ικανότητα προσβολής ιδιότητας τέκνου ως τέκνου γεννημένου σε γάμο.
11. Περιορισμοί προσβολής πατρότητας.
12. Αναδρομική απώλεια ιδιότητας τέκνου που γεννήθηκε σε γάμο.

ΜΕΡΟΣ ΙV
ΕΠΙΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ, ΕΚΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

13. Επιγενόμενος γάμος των γονέων.
14. Θάνατος τέκνου.
15. Αναγνώριση τέκνου.
16. Εκούσια αναγνώριση.
17. Διαδικασία εκούσιας αναγνώρισης.
18. Προσβολή της αναγνώρισης.
19. Προθεσμία προσβολής αναγνώρισης.
20. Δικαστική αναγνώριση.
21. Διάδικοι.
22. Παραγραφή δικαιώματος δικαστικής αναγνώρισης πατρότητας.
23. Αποτελέσματα αναγνώρισης.

ΜΕΡΟΣ V
ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

24. Διαδικαστικός κανονισμός.
25. Μεταβατικές διατάξεις.
26. Κατάργηση.

Ο περί Τέκνων (Συγγένεια και Νομική Υπόσταση) Νόμος του 1991 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 187 του 1991

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Τέκνων (Συγγένεια και Νομική Υπόσταση) Νόμος του 1991.

**ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Ερμηνεία.
Κεφ. 195.
75 του 1970.
100 του 1989.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου—

«διαθήκη» έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό ο περί Διαθηκών και Διαδοχής Νόμος·

«Δικαστήριο» σημαίνει το οικογενειακό δικαστήριο της Επαρχίας στην οποία το τέκνο έχει τη συνθήκη διαμονή του·

Κεφ. 195.
75 του 1970
100 του 1989.

«κληρονόμος» σημαίνει πρόσωπο το οποίο δικαιούται κληρονομικό μερίδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Διαθηκών και Διαδοχής Νόμου.

**ΜΕΡΟΣ ΙΙ
ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ**

Συγγένεια.

3.—(1) Συγγενείς εξ αίματος σε ευθεία γραμμή είναι τα πρόσωπα όταν το ένα κατάγεται από το άλλο.

(2) Συγγενείς εξ αίματος σε πλάγια γραμμή είναι τα πρόσωπα που χωρίς να είναι συγγενείς εξ αίματος σε ευθεία γραμμή κατάγονται από τον ίδιο ανιόντα.

(3) Η συγγένεια του προσώπου με τη μητέρα του και τους συγγενείς της δημιουργείται με μόνη τη γέννηση.

(4) Η συγγένεια του προσώπου με τον πατέρα του και τους συγγενείς του συνάγεται από το γάμο της μητέρας με τον πατέρα ή ιδρύεται με εκούσια ή δικαστική αναγνώριση.

Βαθμός
συγγένειας.

4.—(1) Ο βαθμός της εξ αίματος συγγένειας σε ευθεία γραμμή ορίζεται από τον αριθμό των γεννήσεων που συνδέουν τα πρόσωπα· κάθε γέννηση συνιστά ένα βαθμό.

(2) Η συγγένεια εξ αίματος σε πλάγια γραμμή ορίζεται από τον αριθμό των γεννήσεων που συνδέουν τα πρόσωπα με τον κοινό ανιόντα.

Αγχιστεία.

5.—(1) Οι συγγενείς εξ αίματος του ενός από τους συζύγους είναι συγγενείς εξ αγχιστείας του άλλου συζύγου στην ίδια γραμμή και τον ίδιο βαθμό.

(2) Η συγγένεια εξ αγχιστείας εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση ή την ακύρωση του γάμου από τον οποίο δημιουργήθηκε.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
ΠΑΤΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ

6. Το τέκνο που γεννήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου της μητέρας του ή μέσα σε διάστημα τριακόσιων δύο ημερών από τη λύση ή την ακύρωσή του, τεκμαίρεται ότι έχει πατέρα το σύζυγο της μητέρας.

Τεκμήριο
καταγωγής
από γάμο.

7. Αν μέσα στις τριακόσιες δύο ημέρες από τη λύση ή την ακύρωση του γάμου γεννηθεί τέκνο από γυναίκα που τέλεσε νέο γάμο, τεκμαίρεται ότι αυτό έχει πατέρα το δεύτερο σύζυγο, εκτός αν γίνει δεκτή αίτηση για προσβολή της πατρότητάς του, οπότε τεκμαίρεται ότι είναι τέκνο του πρώτου συζύγου.

Σύγκρουση
τεκμηρίου.

8. Η ιδιότητα του τέκνου ως τέκνου γεννημένου σε γάμο μπορεί να προσβληθεί δικαστικώς αν αποδειχθεί ότι η μητέρα δε συνέλαβε πράγματι από το σύζυγό της ή ότι κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης ήταν αδύνατο να συλλάβει από αυτόν.

Προσβολή της
πατρότητας.

9. Κρίσιμο διάστημα της σύλληψης θεωρείται στο χρονικό διάστημα που περιλαμβάνεται ανάμεσα στην τριακοσιοστή δεύτερη και την εκατοστή ογδοηκοστή πρώτη ημέρα πριν από τον τοκετό.

Κρίσιμο
διάστημα
σύλληψης.

10.—(1) Την ιδιότητα του τέκνου ως τέκνου γεννημένου σε γάμο μπορούν να προσβάλουν:

Ικανότητα
προσβολής
ιδιότητας
τέκνου
ως τέκνου
γεννημένου
σε γάμο.

- (α) Ο σύζυγος της μητέρας,
- (β) Ο πατέρας ή η μητέρα του συζύγου αν αυτός πέθανε χωρίς να έχει χάσει το δικαίωμα της προσβολής,
- (γ) το τέκνο,
- (δ) η μητέρα του τέκνου,
- (ε) ο πρώτος σύζυγος της μητέρας σε περίπτωση που γίνεται δεκτή αίτηση για προσβολή της πατρότητας από το δεύτερο σύζυγο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 7.

(2) Το δικαίωμα προσβολής παύει να υφίσταται μετά το θάνατο των προσώπων που έχουν αυτό το δικαίωμα.

11.—(1) Η προσβολή της πατρότητας αποκλείεται:

Περιορισμοί
προσβολής
πατρότητας.

- (α) Για το σύζυγο της μητέρας, όταν περάσει ένας χρόνος από τον πληροφορήθηκε τον τοκετό και τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει ότι η σύλληψη του τέκνου δεν έγινε από αυτόν, και, σε κάθε περίπτωση όταν περάσουν 5 χρόνια από τον τοκετό.
- (β) Για τον πατέρα ή τη μητέρα του συζύγου όταν περάσει ένας χρόνος από τον έμαθαν το θάνατο του τελευταίου και τη γέννηση του τέκνου.
- (γ) Για το τέκνο όταν περάσει ένας χρόνος από την ενηλικίωσή του.
- (δ) Για τη μητέρα όταν περάσει ένας χρόνος από τον τοκετό ή εφόσο υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη προσβολή, όταν περάσουν πέντε χρόνια από τον τοκετό.

12. Το τέκνο χάνει την ιδιότητα του τέκνου που γεννήθηκε σε γάμο αναδρομικά από τη γέννησή του, μόλις γίνει αμετάκλητη η απόφαση που δέχεται την προσβολή αυτής της ιδιότητάς του.

Αναδρομική
απώλεια
ιδιότητας
τέκνου που
γεννήθηκε
σε γάμο.

ΜΕΡΟΣ IV
ΕΠΙΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ, ΕΚΟΥΣΙΑ ΚΑΙ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Επιγενό-
μενος γάμος
των γονέων.

13.—(1) Το τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του αποκτά αναδρομικά από τη γέννησή του, τη νομική κατάσταση και τα δικαιώματα τέκνου γεννημένου σε γάμο απέναντι στους γονείς και τους συγγενείς τους, αν οι γονείς τελέσουν μεταγενέστερα γάμο μεταξύ τους και το τέκνο είχε αναγνωρισθεί ή αναγνωρίζεται μετά την τέλεση του γάμου εκούσια ή δικαστικά ως τέκνο του συζύγου.

(2) Η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) εκούσια αναγνώριση μπορεί να προσβληθεί για το λόγο ότι ο σύζυγος της μητέρας δεν είναι ο πατέρας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18.

Θάνατος
τέκνου.

14. Αν το τέκνο δε ζει κατά το χρόνο της τέλεσης του γάμου των γονέων του, δεν επηρεάζονται τα αποτελέσματα του άρθρου 13 ως προς τους κατιόντες του.

Αναγνώριση
τέκνου.

15. Η πατρική αναγνώριση τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του επιτυγχάνεται με—

- (α) Εκούσια αναγνώριση ή
- (β) δικαστική αναγνώριση.

Εκούσια
αναγνώριση.

16.—(1) Ο πατέρας μπορεί να αναγνωρίσει ως δικό του το τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο, εφόσο συναινεί σ' αυτό η μητέρα.

(2) Αν η μητέρα έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα η αναγνώριση γίνεται με μόνη τη δήλωση του πατέρα.

(3) Αν ο πατέρας έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα η αναγνώριση μπορεί να γίνει από τον παππού ή τη γιαγιά της πατρικής γραμμής.

(4) Αν το τέκνο έχει πεθάνει η αναγνώριση ενεργεί υπέρ των κατιόντων του.

Διαδικασία
εκούσιας
αναγνώρισης.

17.—(1) Η αναγνώριση από τον πατέρα ή τους γονείς του γίνεται με ένορκη δήλωση ενώπιον του Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου ή με διαθήκη.

(2) Η συναίνεση της μητέρας παρέχεται με ένορκη δήλωση ενώπιον του Πρωτοκολλητή ή, σε περίπτωση που η μητέρα δε βρίσκεται στην Κύπρο, ενώπιον των αρμόδιων προξενικών αρχών της Δημοκρατίας ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο θα καθορίσουν διαδικαστικοί κανονισμοί.

(3) Το δικαίωμα της μητέρας να αρνηθεί τη συναίνεσή της περιορίζεται μόνο στην περίπτωση που ισχυρίζεται ότι το πρόσωπο που επιδιώκει να προβεί στην αναγνώριση δεν είναι ο βιολογικός πατέρας του τέκνου.

(4) Η εκούσια αναγνώριση δεν μπορεί να ανακληθεί.

(5) Αν η συναίνεση της μητέρας δοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, η αναγνώριση θεωρείται ότι συντελέστηκε και γίνονται οι ανάλογες αλλαγές στα ληξιαρχικά βιβλία.

Προσβολή της
αναγνώρισης.

18.—(1) Το τέκνο και σε περίπτωση θανάτου οι κατιόντες του, δικαιούνται να προσβάλουν την εκούσια αναγνώριση για το λόγο ότι αυτός που δηλώθηκε ως πατέρας δεν είναι πραγματικά ο πατέρας.

(2) Στην περίπτωση όπου η μητέρα έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα την αναγνώριση δικαιούνται να προσβάλουν οι γονείς της και στην περίπτωση του εδαφίου (3) του άρθρου 16 ο παππούς ή η γιαγιά που δεν έχει προβεί στην αναγνώριση.

(3) Την εκούσια αναγνώριση δικαιούται να προσβάλει το πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι είναι ο αληθινός πατέρας του τέκνου.

19.—(1) Η προσβολή της αναγνώρισης αποκλείεται αν περάσουν έξι μήνες από του πληροφορήθηκε την αναγνώριση αυτός που την προσβάλλει.

Προθεσμία
προσβολής
αναγνώρισης.

(2) Η προσβολή αποκλείεται σε κάθε περίπτωση αν περάσουν τρία χρόνια από την αναγνώριση ή προκειμένου για προσβολή από τέκνο που κατά την αναγνώριση ήταν ανήλικο, τρία χρόνια από την ενηλικίωσή του.

20.—(1) Η μητέρα έχει δικαίωμα να ζητήσει με αίτησή της προς το Δικαστήριο την αναγνώριση της πατρότητας του τέκνου της που γεννήθηκε χωρίς γάμο της με τον πατέρα του.

Δικαστική
αναγνώριση.

(2) Το αναφερόμενο στο εδάφιο (1) δικαίωμα έχει και το τέκνο.

(3) Όταν η μητέρα αρνείται την προβλεπόμενη από το εδάφιο (1) του άρθρου 16 συναίνεσή της, δικαίωμα δικαστικής αναγνώρισης έχουν επίσης ο πατέρας, και στην περίπτωση του εδαφίου 3 του άρθρου 16 ο παππούς και η γιαγιά της πατρικής γραμμής.

21.—(1) Η αίτηση της μητέρας για δικαστική αναγνώριση στρέφεται κατά του πατέρα ή των κληρονόμων του.

Διάδικοι.

(2) Η αίτηση του τέκνου για δικαστική αναγνώριση στρέφεται κατά του γονέα που δεν έχει προβεί στην αναγκαία για την εκούσια αναγνώριση δήλωση, ή κατά των κληρονόμων του.

(3) Η αίτηση του πατέρα ή των γονέων του για δικαστική αναγνώριση στρέφεται κατά της μητέρας ή των κληρονόμων της.

22.—(1) Το δικαίωμα της μητέρας να ζητήσει τη δικαστική αναγνώριση της πατρότητας του τέκνου της παραγράφεται όταν περάσουν πέντε χρόνια από τον τοκετό.

Παραγραφή
δικαιώματος
δικαστικής
αναγνώρισης
πατρότητας.

(2) Αν η μητέρα ήταν έγγαμη κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης του τέκνου, το δικαίωμά της να ζητήσει τη δικαστική αναγνώριση της πατρότητας του τέκνου της από το βιολογικό του πατέρα παραγράφεται, όταν περάσουν πέντε χρόνια από την ημέρα που έγινε αμετάκλητη η απόφαση που δέχεται την προσβολή της πατρότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

(3) Το δικαίωμα του τέκνου να ζητήσει τη δικαστική αναγνώρισή του παραγράφεται τρία χρόνια μετά την ενηλικίωσή του.

(4) Το δικαίωμα του πατέρα ή των γονέων του να ζητήσουν τη δικαστική αναγνώριση παραγράφεται τρία χρόνια από του η μητέρα αρνήθηκε να δώσει τη συγκατάθεσή της για εκούσια αναγνώριση.

(5) Στην περίπτωση του άρθρου 13 το δικαίωμα δικαστικής αναγνώρισης δεν υπόκειται σε παραγραφή.

23. Σε περίπτωση εκούσιας ή δικαστικής αναγνώρισης το τέκνο αποκτά από τη γέννησή του τη νομική κατάσταση και τα δικαιώματα τέκνου γεννημένου σε γάμο απέναντι στους δυο γονείς του και τους συγγενείς τους.

Αποτελέσματα
αναγνώρισης.

ΜΕΡΟΣ V ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

24.—(1) Το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να εκδίδει διαδικαστικό κανονισμό για τον καθορισμό του τύπου των δικογράφων και τη ρύθμιση διαδικαστικών θεμάτων.

Διαδικαστικός
Κανονισμός.

(2) Μέχρι τη θέσπιση του διαδικαστικού κανονισμού, σύμφωνα με το εδάφιο (1), η αίτηση για δικαστική αναγνώριση τέκνου, θα υποβάλλεται στον τύπο «Αίτηση διά Εναρκτηρίου Κλήσεως» και θα διέπεται από τις πρόνοιες των θεσμών της πολιτικής δικονομίας.

Μεταβατικές
διατάξεις.

25.—(1) Στις περιπτώσεις που στον παρόντα Νόμο γίνεται αναφορά σε προθεσμίες μέσα στις οποίες μπορεί ένα πρόσωπο να ενασκήσει τα δικαιώματα ή να λάβει τα μέτρα που ο Νόμος αυτός προνοεί, οι προθεσμίες αυτές αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου.

(2) Όλες οι υποθέσεις που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία που τίθεται σε εφαρμογή ο παρών Νόμος θα συνεχιστούν και θα εκδικαστούν από το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμούν.

Κατάργηση.
Κεφ. 278.

26.—(1) Ο περί Εξαγάμων Τέκνων Νόμος καταργείται.

(2) Καμιά νομιμοποίηση που έγινε και κανένα διάταγμα αναγνώρισης που εκδόθηκε με βάση τον περί Εξαγάμων Τέκνων Νόμο δεν επηρεάζονται, αλλά εξακολουθούν να είναι νόμιμα.